

rende Valgsystem, og derfor kan jeg ikke billige den. Jeg siger fremdeles, at den er ikke nødvendig for at naae vort Hovedformaal; thi, om vi end forkaste Loven, saa vil der alligevel være Tid nok til at bringe en Lov frem, som indfører en Amtscommunal- eller en Provindscommunal-Forsatning paa Færøerne af en saadan Besskaffenhed, at den vil kunne træde i Virksomhed endnu i Løbet af denne Sommer, saa at vi inden Esteraaret ville kunne høre Udsaldet af dens Raadslagning om de Meddelelser, der ere givne herfra. Vi ville altsaa endnu tidligere end ved de Valg, som her ere paatænkte og paa en langt fuldstændigere Maade blive fatte i Kundskab om, hvorledes Færingerne selv betragte deres Forhold ligeoverfor Danmark i dette Dieblif. Der er en anden Række af Betragtninger, som forekommer mig ogsaa at vise, at vi ikke bør gaee ind paa Loven, medmindre vi ville holde os til det „Skal,“ der er udtalt her i Salen, men hvilket „Skal“ jeg haaber ved nærmere Overveielse ikke skal kunne finde nogen Anslang i nærværende Tilfælde. Færøerne ere en altfor lille Deel af Landet, og have hidtildags staaet formeget i en Umyndighedstilstand, til at vi uden større Nødvendighed end den, der her foreligger, skulle begynde med et „Skal“ mod denne Deel af Staten, men naar vi ikke begynde med dette „Skal,“ naar vi heller ville see at erhverve et „Vil“ for den Ve, hvorpaa vi bringe Færøerne ind i lige Deelagtighed med Statens øvrige Landsdeles politiske Tilstand, saa maae vi kaste Diet tilbage paa den Ve, vi selv have gennemvandret; thi vi ville ikke behandle Andre slettere end vi have behandlet os selv. Dengang da vi begyndte vor nye politiske Udvikling, nemlig kort efter Aaret 1830, var Danmark i politisk Henseende langt mere udviklet end Færøerne ere nu, thi den fuldstændige Umyndighedstilstand, som der bestaaer, bestod ikke her; det borgerlige Røre havde her idetmindste udviklet sig, og den Oplysning, som Pressens Brug altid medfører, var her ikke tilstede i nogen saa ringe Grad, men dog besluttede man sig ikke dengang til at træde den constitutionelle Bane, snar at indlemme den hele Stat under en saadan Forsatning. Jeg vil her slet ikke spørge om, hvad der i det Dieblif

kunde være det Rette, men jeg vil kun spørge om, hvad Majoriteten dengang fandt hensigtsmæssig og hvad vi gjorde. Vi bragte endog store Offre for at tilveiebringe den Institution, som man kaldte raadgivende Provindsstaaender, uagtet denne sidste Benævnelse var kun lidet passende paa Staaender, som ikke havde med virkelige Provindsfer at gjøre. Disse raadgivende Staaender brugte vi til at udvikle communale Institutioner, og med disse communale Institutioner er det, vi ere optraadte for at modtage vor nye Udvikling, for at træde ind i dette nye Udviklingsstadium, men, spørger jeg, have vi i den samme Tid ladet Færøerne bevæge sig igjennem den samme Udviklingsrække? Nei, vi have aldeles udelukket dem derfra. Man vil sige: Ja, men de have deeltaget i Provindsstaaenderne, men hvorledes have de deeltaget i dem? Have de deeltaget i dem ved et Valg, er der allerede indrettet et Valginstitut, som har været prøvet og brugt i en Række af Aar? Aldeles ikke; de have i de raadgivende Provindsstaaender været repræsenterede ved Mænd, som Kongen kaldte dertil, Mænd, der vare saalidet bundne til Færøerne, at de endog havde saa at sige vendt Færøerne Ryggen, thi det maae vi huske, er det Charakteristiske for denne Landsdeel, at saa af de Mænd, som af Regjeringen sendes derover til at styre, gaee derhen med Hjerte til at blive der, til at nytte sig fast til denne Landsdeel, men de satte Foden paa den, som et Trin til yderligere Forfremmelse og haste derfra, saasnart nogen Leilighed dertil gives dem. Vi have altsaa ikke i Virkeligheden gjort Færøerne deeltagte i nogen som helst af de Institutioner, hvorved vi have udviklet og forberedt os selv til at deeltage i de Goder, som den nye Forsatning skal give os, og nu istedetfor at give denne samme Udvikling til Færøerne, at lade Færøerne gennemgaee denne samme Udviklingsscala; saa bryde vi overtvert, saa paatvinge vi dem paa eengang et Valginstitut, forskjelligt fra vort eget, der i væsentlig Grad savner det, der hos vort eget har en saa stor Betydning, den nemlig at samle Befolkningen til en politisk Eenhed førend den vælger de Mænd, af hvilke den skal repræsenteres, og saaledes give vi dem dette Institut